

[Kent Kirk]

Nu skal vi ikke stå her og fortælle om alle de positive resultater, der er nået igennem de sidste 5½ år. Vi ved godt, at der er blevet ansat mange ude i den private sektor, og disse mange er med til at producere varer, vi i dag sælger til udlandet. Det, vi nu lægger frem, er en politik, hvor vi skal videreføre disse bestræbelser, hvor vi skal prøve på at få flyttet nogle fra den offentlige sektor over i den private sektor, for at vi kan få produceret flere varer, vi kan sælge.

Hr. Jes Lunde kan ikke være uvidende om, at det underskud, vi har på betalingsbalancen, i stor udstrækning skyldes den meget store rente, vi skal betale til udlandet, renten af den gæld, som blev stiftet i 1970'erne. Jo, vi har ført en politik, også en økonomisk politik, som vi står ved. Vi er parat til at fortsætte det seje træk for at nå balancepunktet på alle de vigtigste økonomiske områder.

Hr. Jes Lunde er heller ikke uvidende om, at vi bl.a. på statens finanser har nået et balancepunkt, og dér nåede vi vores balancepunkt meget tidligere, end vi rent faktisk havde forudset i 1982.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Kent Kirk svarede jo, som man kunne vente. Han talte ganske enkelt udenom. Han begyndte at tale om alle mulige andre emner. Der var statsfinanserne, der var vejret, og der var alt muligt, som var gået godt i denne regerings tid. Jeg kan godt forstå, at De Konservative har stor lyst til at snakke uden om, men det hjælper ikke. Fakta er stadig væk, at der har været stigende underskud på betalingsbalancen, at gælden til udlandet er steget dramatisk i løbet af den borgerlige regerings tid, at massearbejdsløsheden er frosset fast, og at alt tyder på, at den stiger næste år. Det er de kendsgerninger, som jeg ønsker den borgerlige regering forholder sig til og de borgerlige ordførere forholder sig til i stedet for at tale udenom og om andre emner. Jeg synes, det er nogle meget talende tal, der er på dette område, tal, som viser, at man ikke har magtet at løse opgaverne, og at der ikke er nogen som helst grund til, at nogen skulle tro, at man så magter det i den kommende tid. Det synes jeg er tragisk.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg ved ikke, hvad hr. Kent Kirk mener, når han siger: »hvis Fremskridtspartiet stiller sig på bagbenene«. Hvis der ligger i ordene, at hr. Kent Kirk og De Konservative forventer, at Fremskridtspartiets medlemmer vil være sådan en flok dikkende lammehaler, der siger ja og amen til alt, hvad regeringen foreslår, så kommer hr. Kent Kirk til at tænke om igen.

Jeg må lige minde om, at det valg, vi lige har overstået, vandt Fremskridtspartiet, og Det Konservative Folkeparti tabte det. Det tyder da unægtelig på, at vælgerne, der skal leve under de love, som Folketinget vedtager, ikke er så begejstrede for den politik, der bliver udstukket herindefra, som hr. Kent Kirk er.

For at gøre det helt klart: Fremskridtspartiet vil handle på den måde, at de forslag, vi mener er gode, vil vi støtte, men kommer hr. Kent Kirk eller andre fra regeringspartierne med nogle dårlige forslag, vil vi stemme imod dem. Det vil være vores holdning og intet som helst andet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må fastholde over for hr. Jes Lunde, at jeg selvfølgelig ikke taler udenom. Det har jeg aldrig gjort og aldrig nogen sinde haft i sinde. Vi er ikke et sekund i tvivl om, at den økonomiske politik, vi står for, er den politik, der kan løse problemerne. Vi tror ikke et sekund på, at den økonomiske politik, som SF står for, vil kunne løse problemerne. Derfor er der vist ingen grund til at diskutere talmagien her. Vi ved, at vi er på rette vej. Vi vil fortsætte arbejdet, og vi tror på, at vi når resultater inden for de kommende år.

Må jeg sige til hr. Dohrmann at vi lægger op til et samarbejde i Folketinget. Vi ønsker, at det samarbejdende folkestyre skal fungere. Så er det en forudsætning, at alle partierne er parat til at give deres bidrag og ikke stiller ultimative krav. Og meningen med formuleringen i mit første indlæg, at Fremskridtspartiet sætter sig på bagbenene, er et spørgsmål: Vil Fremskridtspartiet stille ultimative krav, eller vil det også være parat til at medvirke til, at de øvrige mandater, der er repræsenteret i de forskellige partier i Folketinget, også skal have indflydelse på den kommende lovgivning? Det er det, vi er spændt på at se.